

İnsan

– Ozan İhlasi · 15 Temmuz 2014

İNSAN

Düşünüp derince, görüp derince
Derinden derine dalmalı insan
Gidişat manaya yönü verince
Dalıp da hisseyi almalı insan

Hak için gayretle, çalış, çabala
Dönünce emek de, meyveli dala
Fikir şerbetini, süzerken bala
Sohbette lezzeti, bulmalı insan

Yunusça düşünüp, Yunusça gezip
Hayat menzilinde sırları çözüp
Nefsini bağlayıp, nefsinizi ezip
Selamı pay edip, salmalı insan

Zamanı bulmalı an'ın içinde
Bulmalı birini, bin'in içinde
Sormalı canları, canın içinde
Sevgi pınarından, dolmalı insan

Mertlik hırkasını sırtına giyip
Yolumuz erenler yoludur diyip
Beraber bölüşüp, beraber yiyip
Birlik beraberlik, olmalı insan

Aşılmaz dağlarda, düz olmak vardı
Mazluma ağlayan göz olmak vardı
Gönüllere girip haz olmak vardı
Orada yer bulup, kalmalı insan

Yıllar kadar uzak, an kadar yakın
Yaptığın her işin, olsun yüz akın
İncinme, incitme, bir kulu sakın

Kendi kendisini, bilmeli insan

Yürekten doğmalı, gönül güneşi
Zıttı gerçeğinin, diğer, bir eşi
İcra yapar iken makamda beşi
Kötülükle kini, silmeli insan

Ben benden büyüğüm, cihana sığmam
İğneden geçerim, iğneye değmem
Kulları incitip, boynunu eğmem
Gül gibi yaşayıp, solmalı insan

Bir yol vardır gider, yoldan da öte
Tohum tanesinden, sonsuz nimete
İHLASİ muhtaçtır, daim rahmete
Hakk'ın kapısını, çalmalı insan

Bekir Akbulut
02.01 2014